

ZELENI SMEH

Na mrzli plošči
se sluzasti čas zvije v ježico.

Voščena trava
pegaste žuželke
penasto se smeje
na ves glas vrešči

Moja deklica je na secirni mizi,
v drob se ji krvavi nož zažira
in v salo njenih belih prsi.

Filip Fischer

AHASVER

Večni popotnik
jetnik svobode
strastno položim glavo
na opojne grudi
mačhe domovine

NOCTURNO I.

V simfoniji strun lunine harfe
zvezde drhtijo v silnem zanosu
ciprese se priklanjajo duhovom
vile zapuščajo varne panje
mlad kraljič zagospoduje noči
vse se preda po starih pravilih
zdaj zdaj bo zaigrala pravljica

Prvi žarek
boječje tiplje v noč
še zadnji trenutek
pred sončno zmedo

NOCTURNO II.

Mesec
čez belo poljano
in neme stopinje nekoga
ki šel je tod
Nekje
kristalno zalaja pes
klic po družici
Stvarstvo sameva

USPAVANKA

Noč globoko diha
veter
 uspavanka
bilke trave
 zibela
temni zastor niha
Nocoj kot dete
Svetli pramen
 bajka
v ustih palec
 varna dojka
trudna misel spava
mehka jo ovije trava

IGRA

Pest
in iz pesti
curek niča
je otroku peščena ura
Drevo je velikan
in polje
nevarna savana

Curek niča se bo iztekel
v večno morje sanj
otrok bo posekal drevo
in savana se bo čudežno spremenila
v varno polje

LEPA VIDA

Čakala je
na morskem produ
belih jader življenja
in nje blede prsti
so pletli
želje po skritih obalah
Obzorje — le črta
ki jo božal je pogled

Spremenil sem se v jadro
in zapeljal lepó Vido
tja
kjer sonce krvavo premine

LJUBEZENSKA

Med zrelim klasjem
ohlip igravi
moja roka
v tvojih lasih
in želje
globijo v modre vedrine
toplih oči

Nedani poljubi težijo
v srcu se nabirajo
ustne žejne
drhte
se dotaknejo

NEDOKONČANA

... in iz vsake grude
dehti
po domačem kruhu ...

LJUDSKA

»Daj, da utrgam tvoj cvet
da ga utrgam
preden ovene!«

Šel je v vrtec zelen
ukradel njen cvet
in jo zapustil

Ona na vrtu sedi
na travici rosni
milo se joče ...

RAZSTANEK

Nočna samota
v vesoljnem objemu
le ti in jaz
roka pod vročo dojko
nežni pozdrav
pred večnim razstankom

Naj živi
še naj živi
blažena noč
vekomaj sijaj nama
tema